

AANGEREDEN WILD

ik proef het asfalt –
het is vies,
ruw en hard
en het heeft

alle

adem

uit me

geramd.

plat op mijn buik
grijp ik mijn tas,
schaamte schrijnt op mijn handen,
mijn knieën,
mijn kin.

ik sta niet op.
ik staar naar de grond,

er zit iets in mijn oog.

REDDING

wachten tot de bonkende voetstap verstomt,
de scheldwoorden worden opgeslokt
door het ronkende, razende verkeer –

wie vindt me?
wie raapt me van de straat
en brengt me naar huis?

(o god,
hoelang
heb ik daar
gelegen?)

ik houd er niet van om
te worden
GEZIEN
en – zo – te worden
BETRAPT
op mijn dieptepunt.
ik doe graag alsof
niemand weet
wie ik ben,
alsof ik me perfect
heb verstopt,
vlak voor je neus –

evengoed
onzichtbaar.

maar als je
    gebroken
        op straat ligt
            – gevloerd,
                verslagen –

is duidelijk dat dat je is aangedaan
en dat je je niet hebt verzet.

te zwak.

te nat.

toch
vergeet ik niet de vrouw
te bedanken die me naar huis rijdt.

beleefdheid kost niets.

LANG ZAL ZE LEVEN

ik steek de sleutel in het slot
en hoor mikeys stem:
'ze is er, ze is thuis! lily! lily!'
hij rent op me af,
grijpt voor ik de trap op kan vluchten
mijn hand en sleept me de kamer in,
waar mam en tante clare al wachten
met ballonnen
en er een fontein van
serpentes ontploft.

'van harte gefeliciteerd!'
roepen ze in koor,
zo hard dat de hele straat
het kan horen.
zelfs de baby kirt en
wipt op de maat.

ik verfrommel de rest van de dag in mijn vuist
en zet een glimlach op.

SWEET SIXTEEN

er volgen felicitaties, taart,
een toren van roze kaarsjes
glinstert en flakkert,
mikey klapt in zijn handen,
springt als een dolle
– de bank is zijn trampoline –
terwijl ik mijn leeftijd uitblaas,
alle zestien tegelijk,
en mijn ogen dichtknijp
om mijn wens te doen.

‘kijk wat ik voor je heb.’
mikey duwt een pakje in mijn hand
en ik peuter het plakband los,
bekijk wat erin zit.
‘o wauw,’ zeg ik, ‘bedankt mikey,
tante clare, dat is geweldig.’
het is make-up – een palet van oorlogskleuren.

‘nu mag je trouwen,’ zegt tante clare
met een knipoog,
nee dank je
‘én zelf loten kopen!’
ze geeft me er eentje
voor de trekking van morgen,

en ik glimlach bij de gedachte.

mam heeft een sjaal voor me gemaakt:
gehaakte perfectie, bijpassende muts en wanten
in regenboogkleuren.

'vind je hem mooi, lil?'
vraagt ze met een
bezorgde blik,
'het wordt al kouder,
zo blijf je lekker warm.'

ik sla haar liefde om me heen.
ze zijn perfect, mam, zo mooi.

maar ik weet dat ik deze nooit
naar school kan dragen.

DANCING QUEENS

mam draait abba harder
en mikey wil dat we
spelletjes doen.
stoelendans, kiest hij,
dus doen we allemaal mee
en laten hem winnen.

'zijn er geen prijsjes, tante berna?'
vraagt mikey.
en we lachen, plagen mam.
daarna pak ik mijn neefje
en zwier hem rond
en rond
tot we duizelig op de bank ploffen,
tollend,
dollend,
en ik hem kietel
tot ik niets meer hoor
behalve zijn lach.

BERNADETTE (1)

Bij je geboorte was je perfect.

En nu

Sta ik hier,

Bekijk je...

Zestien!

Ik kijk naar je en verbaas me,

Over de vorm van je gezicht,

De welving van je voorhoofd,

De boog van je lippen,

De lengte van je hals,

De kracht van je rug,

De ronding van je wangen,

De vreugde van je lach,

Je hart, zo warm.

O Lily,

Jij bent mijn meesterwerk.

IEDEREEN VALT WELEENS

mijn vader denkt dat ik een kluns ben.

ik laat hem niet eens
alle blauwe plekken zien,
maar soms kijkt hij me aan
en stelt vragen waarvan ik
ineenkrimp, wegduik.

'gefeliciteerd, lil,'
schreeuwt hij door de telefoon.
de bulderende snelweg
bromt op de achtergrond
gedag.

hij is niet thuis vanavond,
want hij maakt lange dagen,
werkt veel te ver weg
voor veel te weinig geld,
en daarom, zeggen ze,
moet ik goed presteren op school
zodat ik het verder zal schoppen.

maar wat als je je niet kunt concentreren?
wat als er altijd te veel herrie is?